

Näktergalen

från Folk & Rackares LP-skiva Rackbag

Jag vet så väl, var det stån - dar ett slott, som
är så vackert ut - si - rat med pär - lor och med
rö - dan guld och marmor - ste - nar upp - murat

Utskrivet av Stefan Lindén 110422

1. Jag vet så väl, var det ståndar ett slott,
som är så vackert utsirat
med pärlor och med rödan guld
och marmorstenar uppmurat

2. Mitt i det slottet ståndar ett träd
med blad så vackra och sköna
och uti det bor en näktergal fin,
som ljuvligt månd' röra sin tunga

3. Och hör du, liten näktergal,
en visa för mej ska du kväda
Dina fjädrar vill jag med guld beslå,
halsen med pärlor beslå

4. Fjädrar av guld jag passar ej på,
pärlor det vill jag ej bära
Min styvmor har förvandlat mej,
skiljt mej från mina kära

5. Mej skapte hon till en näktergal,
bad mej i världen utflyga
Min broder skapte hon till en ulv,
bad honom i skogen utsmyga

6. Och hör du liten näktergal,
ett bud jag beder dig höra
I vinter kan du få bo i min bur,
om sommaren åter flyga

7. Och näktergal stod och tänkte sig om,
jag aktar ej riddarens vilja
Då grep han henne i foten,
så som hon ej hava ville

8. Så tog han henne hem till sin bur,
tillstängde dörrar och luckor
Hon blev till månet underligt djur
ville den riddar'n förgöra

9. Först skapte hon sig till lejon och björn,
sedan till andra små ormar
Sist skapte hon sig till en lindorm stor,
ville den riddar'n förgöra

10. Då stack han henne med sin kniv,
så blodet på golvet det strömma'
Då rann där upp en jungfru skön,
hon stod där såsom en blomma